

ACORDS DE L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS SOBRE ONOMÀSTICA

El senyor Jordi Carbonell, director de l'Oficina d'Onomàstica, de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, ens ha fet arribar diversos informes aprovats per aquella secció, els quals comporten un canvi de la forma normativa de diferents topònims, i algunes recomanacions fetes a partir de diverses consultes. A continuació exposem les variacions i novetats que ens ha comunicat. Són les següents:

Borgonyà (Cornellà del Terri). Forma gràfica aprovada per la Secció Filològica el 2 de juliol de 1993.

Masia d'en Cabanyes (Vilanova i la Geltrú). Recomanació de forma gràfica, amb preposició i article onomàstic entre el genèric i l'antropotònim.

Calvó. Acord del juliol de 1987 sobre la forma gràfica del cognom de sant Bernat Calvó, el qual prové del mas Calvó, propietat de la seva família.

Campredó. Forma gràfica aprovada a la reunió de la Secció Filològica de l'11 de febrer de 1994.

Centcelles (Constantí). Forma gràfica aprovada a la reunió de la Secció Filològica del 15 d'abril de 1994.

La Dou del Bastareny. Recomanació de forma gràfica.

El Flamisell. Forma gràfica aprovada a la reunió de la Secció Filològica del 15 d'abril de 1994 i que esmena la resolució anterior publicada a l'opuscle del desembre de 1964.

Gimenells i el Pla de la Font. Forma gràfica aprovada a la reunió de la Secció Filològica del 17 de desembre de 1993.

Montcadenc, -enca. Gentilici, i no montcadès, que correspon als habitants de Montcada i Reixac.

Sant Llorenç de Montgai (Noguera). Forma gràfica aprovada a la reunió de la Secció Filològica del 15 d'abril de 1994 i que esmena la resolució anterior publicada a l'opuscle del desembre de 1964.

Sant Maure (Santa Margarida de Montbui). Forma gràfica aprovada a la reunió de la Secció Filològica de l'11 de febrer de 1994.

Sant Pau de Segúries. Forma gràfica aprovada a la reunió de la Secció Filològica del 17 de desembre de 1993.

Riu de Set. Recomanació de forma gràfica, amb preposició.

EL CAMP DE L'ARPA: ARCA, URPA O TAPA DE PIANO

El Camp de l'Arpa era un petit nucli de l'antic municipi de Sant Martí de Provençals i avui un barri més de la ciutat de Barcelona. Es troba situat entre el Guinardó, la Sagrera i el Clot. Moreu-Rey, en citar el topònim d'aquest veïnat a *Els nostres noms de lloc*, ens diu simplement: "*Camp de l'Arpa* (antic 'de l'Arca')". I quan, en un altre lloc del mateix llibre, fa referència a *Arca*, relaciona aquest mot amb la presència d'un monument megalític, tal com apareix en força topònims (*Pedra-Arca* i d'altres).

Coromines, al *Diccionari Etimològic i Complementari de la Llengua Catalana*, confirma aquest significat d'*Arca*, però en canvi no el relaciona amb *Arpa*. Segons ell, aquesta paraula, en el sentit de "mà de certs animals armada d'urpes", ha persistit en la parla, sobretot en l'ús figurat, com en el cas de "gent de l'arpa", aplicat als qui roben o afanen i, en general, a gent de mala vida. I posa com a exemple la barriada barcelonina del *Camp de l'Arpa*, ja que, segons ell, aquest antic nucli de Sant Martí de Provençals era terra suburbial i amb gent de fama dubtosa.

Tanmateix, ha aparegut recentment un solt a la premsa (*El Periódico de la semana*, 11/17 abril 1994) que ens forneix un, si més no, sorprenent origen del topònim. Traduíem: "La tenda del senyor Camps és hereva d'una fàbrica de pianos nascuda el 1890 i que va donar nom al barri barcelonès del Camp de l'Arpa. Quan aquella zona només eren camps, la factoria estenia les grans arpes (les tapes dels pianos de cua) a assecar damunt l'herba durant alguns dies, la qual cosa donava a la zona un aspecte característic".

De tota manera, *se non è vero...*

V.B.